

1. De fopwinkel

Personages

- Journalist
- Baliemedewerkster
- Meneer Fop

Attributen

- Stapel papieren (dossier)
- Opnameapparaatje

Journalist loopt met een stapel papieren onder zijn armen, onaangekondigd het kantoor van Fopwinkel.nl binnen. Hij heeft een opnameapparaatje bij zich. Baliemedewerkster staat achter de balie, meneer Fop zit op de achtergrond te werken.

Journalist: Wij komen voor De Heer Fop van Fopwinkel.nl. Wij hebben een klacht.

Baliemedewerker: Dan is hij er niet.

Journalist: Ik zie hem achter u zitten.

Stilte

Baliemedewerker: Dat klopt. Hij is er wel, maar ik moet zeggen dat hij er niet is.

Dat is de mop.

Journalist: Hoezo?

Baliemedewerker: Zo is meneer Fop.

Journalist: Wij hebben een heel dossier. Van allemaal boze klanten.

De journalist pakt geïrriteerd het dossier erbij.

Journalist: Mevrouw de Haan uit Breda, bestelde tien afgehakte vingers voor het horrorfeestje van haar zoon. Ze zijn nooit bezorgd. Meneer de Wit wacht al acht weken op een zombiegebit en ook hij heeft niks ontvangen. Zal ik nog even doorgaan?

Baliemedewerker: Wij zijn een fopwinkel.

Meneer Fop staat op van zijn werkplek en loopt langs de balie.

Journalist: Meneer Fop! Meneer Fop!

Meneer Fop geeft geen enkele reactie.

Baliemedewerker: U kunt wel heel hard roepen, maar hij is er niet.

Journalist: Ik zie hem met eigen ogen. Hij loopt achter u langs.

De baliemedewerkster kijkt heel overdreven om zich heen.

Baliemedewerker: Ik zie niemand.

Journalist: Waarom word ik bedrogen?

Baliemedewerker: Dat is de mop, dat vertelde ik u net ook al. Wij zijn een fopwinkel. Mensen klikken zelf de voorwaarden aan.

Journalist: De voorwaarden?

Baliemedewerker: Dat kruisje op het einde. Daar staat, dat als u een grap uithaalt, er een terug kan verwachten. Dat vindt meneer Fop grappig.

Journalist smijt boos het dossier op de balie.

Journalist: Deze mensen niet!

Baliemedewerker: Dat geeft niet. Niet iedereen heeft dezelfde soort humor. Dat staat ook in de voorwaarden.

Journalist loopt woest weg. Meneer Fop houdt de deur open.

Meneer Fop: Dag meneer.

2. De taxateur

Personages

- Taxateur
- Man

Attributen

- Oude pot in tas
- Bonnetje

Man haalt nonchalant een oude pot uit zijn tas. De taxateur is meteen diep onder de indruk. Hij kan zijn ogen niet geloven.

- Taxateur: Dat is een bijzondere pot meneer.
- Man: Hij stond bij ons op zolder.
- Taxateur: Hoe komt u er aan?
- Man: Geen idee. Het stond in een doosje, achter een schot. Ik was de vakantiespullen aan het pakken.
- Taxateur: Geen twijfel mogelijk. Deze pot komt uit de Romeinse tijd.
- Man: Dat is bijna onmogelijk. We wonen in een nieuwbouwhuis.
- Taxateur: Mag ik hem even vasthouden?
- Man: Ja hoor, geen probleem.

Taxateur voelt, ruikt en kijkt naar de pot.

- Man: Ik vind hem nogal saai.
- Taxateur: Saai? Hij is prachtig!

Taxateur gaat door met voelen.

- Taxateur: Het is een kookpot. Ik ben diep onder de indruk. Dit is museumwaardig.
- Man: Romeinse tijd zei u?
- Taxateur: Onmiskkenbaar.
- Man: Hij is zo ruw.
- Taxateur: Het is een kookpot. Dat is juist zo kenmerkend.

Taxateur bekijkt de pot van onder en ontdekt iets plakkerigs.

- Taxateur: Hier zit een kleine beschadiging. Het lijkt een beetje te plakken. Dat is jammer.
- Man: Een prijssticker waarschijnlijk.

De taxateur barst in lachen uit.

Taxateur: Een prijsje? In de Romeinse tijd?

Man: Hadden ze dat niet?

Taxateur: We hebben het hier over de tweede helft van de tweede eeuw na Christus.

Man: Er zat ook nog een bon in de doos. Wilt u die zien?

De taxateur moet nog harder lachen.

Taxateur: Een bon?

Man haalt een bonnetje uit zijn tas. En leest wat er op staat.

Man: Gekocht bij het tuincentrum. De datum is onleesbaar. Maar leuk om te weten dat het uit de Romeinse tijd is.

Taxateur grist de bon uit zijn handen en kan zijn ogen niet geloven. Hij schaamt zich.

Taxateur: Flowerpot roman style. Drieëntwintig euro en vijfennegentig cent.

Man: Zou hij dat nog steeds waard zijn?

Taxateur: Ik zou hem voor vijftwintig euro op Marktplaats zetten.

Man: Doe ik dat. Dank u wel!

3. De boekhandel

Personages

- Auteur
- Meisje
- Medewerkster

Attributen

- Stapel boeken
- Pen
- Moppenboek

Een auteur zit slapend te wachten achter een enorme stapel boeken. Hij geeft een signeersessie in de boekhandel, maar er is al urenlang niemand gekomen.

Meisje: Meneer...?

Stilte. Het meisje wacht even en schudt dan de auteur wakker.

Meisje: Ik zou graag een boek...

De auteur voelt zich betrapd en verzint een excuus.

Auteur: Sorry. Het was, ehh..., zó druk net..., dat ik, ehh..., even moest uitrusten!

Meisje: U heeft gelukkig nog een hele stapel.

Auteur: Ja, ehh..., net bijgevuld! Door mijn assistent.

Meisje: Zou u hem willen signeren?

Auteur: Natuurlijk, daar ben ik voor.

De auteur zoekt naar een pen, maar kan deze niet vinden.

Auteur: Vreemd. Ik heb al honderden boeken verkocht vanochtend, maar nu ben ik mijn pen kwijt.

De medewerker van de boekhandel komt opgelucht voorbij gelopen.

Medewerker: Wat fijn, dat er toch nog iemand is gekomen!

De auteur gebaart dat de medewerker zijn mond moet houden.

Auteur: Heeft u een pen voor mij?

Medewerker: Ik ben zo blij voor u!

Medewerker geeft de auteur een pen.

Auteur: Goed. Wat kan ik erin zetten?

Meisje: Voor papa. Van Cindy.

Auteur: Het is niet voor jezelf?

Meisje: Ik houd helemaal niet van lezen.

Auteur: En je vader is fan van mijn boeken?

Meisje: Geen idee. Maar de Donald Ducks waren op. Die krijgt hij normaal altijd van mij.

De medewerker wil een foto maken.

Medewerker: Vind je het goed dat ik een foto op social media plaats?

De auteur maakt zich klaar voor het signeren van zijn eerste boek.

Meisje: Ja hoor. Kan mijn vader het boek trouwens nog ruilen?

Medewerker: Niet als het boek gesigneerd is.

Meisje: Is het een beetje grappig?

Auteur: Grappig?! Het is een autobiografische roman over mijn jeugd. Ik ben mijn hele leven niet begrepen en miskent!

Auteur begint zachtjes te snikken.

Meisje: Oh, dan laat maar. Dan koop ik liever een moppenboek.

Auteur begint nu echt te huilen.

Auteur: Een moppenboek?!

Medewerker: Anders signeert u die, voor de foto. Niemand zal zien dat er een ander boek ligt.

Medewerker schuift boeken aan de kant en legt een moppenboek op tafel.

Medewerker: Als u uw hoofd een beetje buigt, ziet niemand uw tranen.

Meisje: Ik zal wel extra blij kijken.

Medewerker maakt een foto van de auteur en het meisje.

4. Het experiment

Personages

- Baliemedewerker
- Proefpersoon
- Verward persoon die drie keer als een ander personage terugkomt

Attributen

- Dikke stapel formulieren
- Pen
- Kledingstukken of attributen om de drie verschillende personages uit te beelden (bijvoorbeeld: hoedje, bril, sjaal).

Proefpersoon loopt nerveus naar de balie.

Baliemedewerker: Wat is uw naam?

Proefpersoon: Meneer Wijntak

Baliemedewerker: Geboortedatum?

Proefpersoon: 13 juli 1971

Baliemedewerker: Akkoord. U bent nummer 368. U wordt vanzelf opgeroepen.

Proefpersoon: Moet ik hier wachten? Ik zie verder niemand.

Baliemedewerker: U wordt vanzelf opgeroepen.

Proefpersoon staat wat ongemakkelijk te wachten naast de balie. Verward persoon 1 komt langs gelopen. Hij is net klaar met het experiment en slingert door de ruimte.

Baliemedewerker: Goed gegaan?

Verward persoon 1: Beetje duizelig.

Baliemedewerker: Nummer 368! Meneer Wijntak, u mag u deze formulieren invullen.

Proefpersoon leest de formulieren door. Verward persoon 2 komt langs gelopen. Hij is net klaar met het experiment en loopt zoekend door de ruimte. Hij kan de uitgang niet vinden en botst overal tegen aan.

Baliemedewerker: Goed gegaan?

Verward persoon 2: Beetje gedesoriënteerd.

Proefpersoon loopt naar de balie. Hij is angstig en twijfelt steeds meer over zijn deelname.

Proefpersoon: Kunt u iets meer uitleg geven over het experiment?

Baliemedewerker: Alles staat in de formulieren.

Proefpersoon: Loopt het altijd goed af?

Baliemedewerker: Meestal wel. Hooguit een doorgeknipt oorleletje of een geknakt vingerkootje.

Verward persoon 3 komt langsgelopen. Hij is misselijk en heeft braakneigingen.

Baliemedewerker: Goed gegaan?

Verward persoon 3 moet overgeven. Proefpersoon wordt steeds banger.

Proefpersoon: Heeft deze meneer ook meegedaan?

Baliemedewerker: Dit zijn normale bijwerkingen. Dat staat op bladzijde 93.

Proefpersoon: Ik ehh..., het spijt me maar...

Baliemedewerker: Leest u de formulieren nou maar door. Krabbeltje zetten op bladzijde 120 en dan kunt u naar binnen.

Proefpersoon smijt de stapel formulieren op de balie.

Proefpersoon: Ik doe niet mee.

Baliemedewerker: Prima, meneer Wijntak. Het is uw eigen keuze. Wat is uw rekeningnummer?

Proefpersoon: Rekeningnummer?

Baliemedewerker: U krijgt een vergoeding voor uw deelname.

Proefpersoon: Ik heb niks gedaan.

Baliemedewerker: Dat was precies de bedoeling! De meeste mensen rennen al na de eerste figurant weg. U was een perfecte kandidaat!

5. De kermis

Personages

- Kaartjesverkoper
- Moeder
- Zoontje

Attributen

- Microfoon
- Computerscherm
- Besturingsknop

Luide kermismuziek. Moeder rent naar de kaartjesverkoper, om te vertellen dat haar peuter zojuist in zijn kermisattractie is gestapt. De kaartjesverkoper is druk bezig met omroepen.

Moeder: Meneer, meneer, mijn zoontje is stiekem ingestapt!!! Hij is pas drie jaar!!!

Er is zoveel lawaai dat de kaartjesverkoper niet hoort wat de moeder zegt.

Kaartjesverkoper: Daar gaan we, nieuwe ronde, nieuwe kansen. We – gaan – draaien!!!

Moeder: Meneer!

Kaartjesverkoper: Dit is de booster. De boe-boe-boe-boe-booster!

Moeder: Meneer!!!

Moeder bonkt met haar vuisten op de balie. Kaartjesverkoper snapt nog niet wat er aan de hand is en gebaart dat ze even moet wachten.

Moeder: Meneer!!!

Kaartjesverkoper: En daar gaan we! Over de kop! Zijn jullie er klaar-klaar-klaar-klaar voor? Dit is de booooster!

Moeder probeert op alle mogelijke manieren te gebaren dat haar zoontje in de kermisattractie is beland. Kaartjesverkoper blijft stug doorgaan met omroepen.

Kaartjesverkoper: De mensen in de rij staan te popelen. Voor ook een ritje in de boe-boe-boe-boe-booster!

Moeder heeft er nu genoeg van. Ze klimt over de balie en schreeuwt door de microfoon.

Moeder: Zet dat ding stil! Mijn zoontje zit er in!

Kaartjesverkoper schrikt en kijkt naar zijn computerscherm om de bewakingsbeelden te zien.

Kaartjesverkoper: O, help!!! Ik zie het nu ook.

Moeder: Zet dat ding nu stil, of ik druk zelf op de knop!

Kaartjesverkoper probeert moeder tegen te houden.

Kaartjesverkoper: Als ik hem nu uitzet, bungelt hij op vijftig meter hoog in de lucht. We moeten dit rondje afmaken.

Kaartjesverkoper probeert zo koel mogelijk te blijven en roept nog een keer om.

Kaartjesverkoper: Dit is de boe-boe-boe-boe-booster! We gaan even de pau-pau-pau-pau-pauze knop indrukken. Houd je vast!

Moeder: Hou toch op met dat stomme geschreeuw!

Moeder drukt woest op de knop.

Kaartjesverkoper: Perfecte timing mevrouw. Uw zoontje is beneden.

Zoontje komt opgerend. Moeder omhelst hem emotioneel. Kaartjesverkoper haalt opgelucht adem.

Zoontje: Mama! Het was super cool!!! Ik gleed bijna onder de gordel door, maar heb me heel goed vastgehouden.

Moeder: We gaan nu naar huis.

Zoontje: Nèèè! Ik wil nog een keer! Nog een keer!!!

Moeder pakt haar krijsende zoontje bij zijn hand en sleurt hem mee naar huis. Kaartjesverkoper gaat weer door met omroepen.

Kaartjesverkoper: Dit is de booster. De boe-boe-boe-boe-booster!

6. De luchthaven

Personages

- Grondstewardess
- Mevrouw

Attributen

- Kip in boodschappentas

Mevrouw wil haar bagage inchecken bij de luchtvaartmaatschappij. Ze heeft een alleen een boodschappentas met een kip mee.

Grondstewardess: Goedemiddag.

Mevrouw: Ik wilde graag mijn bagage inchecken.

Grondstewardess: Mag ik uw tickets zien?

Mevrouw laat tickets zien.

Grondstewardess: U gaat naar Japan. Dat is een bijzondere vakantie!

Mevrouw: Het wordt niet echt een vakantie. Het is de eerste keer dat ik reis. Ik ben een enorme heimwee patiënt.

Grondstewardess: Och, het spijt mij.

Mevrouw: Ik ga mijn kip laten adopteren.

Grondstewardess: Pardon?

Mevrouw: Ik ga mijn kip laten adopteren. Het is beter dat hij in zijn geboorteland woont.

Grondstewardess: Ik geloof dat ik u niet helemaal begrijp.

Mevrouw haalt de kip uit haar boodschappentas.

Mevrouw: Dit is Eddie.

Eddie gaat wild tekeer. Grondstewardess schrikt zich wild.

Mevrouw: Hij doet niks hoor. Eddie is alleen emotioneel ontzettend instabiel. Ik herken mijzelf erin. Ook hij heeft vreselijke heimwee, als u het mij vraagt.

Grondstewardess: Ik snap nog steeds niet helemaal wat u in Japan gaat doen.

Mevrouw: Eddie is geboren in Japan. Hij kan niet aarden hier.

Grondstewardess: Ik mag geen kippen inchecken.

Mevrouw: Ik neem hem mee op schoot.

Grondstewardess: Het spijt me, maar dat mag ook niet.

Mevrouw: Hoe kan Eddie dan ooit terug naar zijn roots?
Grondstewardess: Hoe is Eddie hier gekomen?
Mevrouw: Geen idee! Ik kocht hem gewoon in Otterlo, samen met een zak voer en een hok.
Grondstewardess: En waaraan merkt u, dat hij heimwee heeft?
Mevrouw: Eddie maakt een vreselijk geluid. Héle lange uithalen. Ik heb alles geprobeerd! Heb bij hem in het hok geslapen, heb hem mee in mijn eigen bed genomen, heb een levensgrote hanenknuffel voor hem gekocht, maar niks helpt!

Mevrouw doet het geluid van de kip na.

Mevrouw: Zo. En dan uren achter elkaar!
Grondstewardess: U heeft zelf ook last van heimwee, zei u?
Mevrouw: Ja vreselijk. Ik snap Eddie zo goed. Mijn geluid klinkt alleen iets doffer.

Mevrouw doet haar eigen gehuil na.

Grondstewardess: Ik denk dat het beter is dat jullie allebei niet gaan. Als u naar Japan vliegt, krijgt u zelf vreselijke heimwee.
Mevrouw: Maar Eddie dan?
Grondstewardess: Die brengt u terug naar de dierenwinkel. Als ze hem hierheen hebben gehaald, kunnen ze hem ook terugbrengen.
Mevrouw: U heeft gelijk. Dat ik daar zelf niet op ben gekomen.
Grondstewardess: Ik annuleer uw ticket. Vanwege bijzondere omstandigheden.
Mevrouw: Kan dat echt?
Grondstewardess: Gaat u maar lekker naar huis met Eddie. Dat lijkt me het beste.
Mevrouw: Dank u wel, mevrouw.

Mevrouw stopt de kip weer in haar boodschappentas.

7. Camping receptie

Personages

- Baliemedewerker
- Gespierde vader

Attributen

- Folder met Wopsa de beer
- Portofoon
- EHBO koffertje

Vader komt woedend het kantoortje van de camping binnengestormd.

Vader: We zitten hier nu twee dagen, en al vijf keer is die stomme beer komen vragen of mijn zoontjes mee willen doen!

Baliemedewerker: Wat bedoelt u precies?

Vader: Die mascotte. Die lelijke verwassen beer.

Baliemedewerker: Wopsa?

Vader: Weet ik veel hoe die mislukte pop heet.

Baliemedewerker pakt een folder met Wopsa de beer erop.

Baliemedewerker: Dit is Wopsa.

Vader: Ja die. Hij achtervolgt mijn zoontjes. Meteen bij aankomst stond hij naast onze caravan te dansen.

Baliemedewerker: Hij is van het entertainment team.

Vader: Wij komen hier voor onze rust.

Baliemedewerker: De meeste kinderen vinden het leuk.

Vader: Die van mij niet. Gisterochtend stond hij om zeven uur al voor ons raam. Mijn vrouw schrok zich wild.

Baliemedewerker: Dat is inderdaad vervelend. Wat is uw staanplaats nummer? Dan kan ik dat aan Wopsa doorgeven.

Vader: Nou, dat is niet meer nodig.

Baliemedewerker: Willen uw zoontjes toch mee doen? Ze zijn van harte welkom. Vanmiddag kunnen de kleintjes knutselen en vanavond bakt Wopsa pannenkoeken.

Vader: Denk het niet.

Baliemedewerker: Neemt u deze folder anders mee. Daar staat alles in.

Vader: Wopsa ligt gewond achter het toiletgebouw.

Baliemedewerker kan het bijna niet geloven.

Baliemedewerker: Wat zegt u?!

Vader: Dat Wopsa achter het toiletgebouw ligt.

Baliemedewerker: Huh? Bent u serieus?

Vader: Ik sta hier niet voor niks! Mijn zoontjes hebben een val gemaakt met takken en Wopsa is erin gelopen.

Baliemedewerker pakt haar portofoon en roept ondersteuning.

Baliemedewerker: Melissa voor parkbeheerder. Melissa voor parkbeheerder. Wopsa ligt gewond achter het toiletgebouw.

Vader: Neemt u maar een EHBO koffer mee. Er zaten wat rode vlekken op zijn pak.

Baliemedewerker graait de spullen bij elkaar en rent het gebouwtje uit.

Baliemedewerker: Wat een vreselijke toestand!

Vader: Sorry. Mijn kinderen vinden dit dus wél leuk.

8. Beheerder oefenruimtes

Personages

- Beheerder
- Operazangers

Attributen

- Mobieltje
- Twee sleutels

Operazangers meldt zich bij de balie. Beheerder kijkt op zijn mobieltje naar voetbal.

Operazangers: Ik heb een repetitieruimte gehuurd.

Beheerder reageert niet. Hij zit helemaal in de voetbalwedstrijd.

Operazangers: Ik heb een repetitieruimte gehuurd.

Beheerder: Ja! Ja! Kom dan, trap hem erin!

Operazangers tikt op de balie.

Beheerder: GOAL!!!

Beheerder springt van blijdschap door de ruimte.

Operazangers: Ik heb een repetitieruimte gehuurd.

De beheerder heeft nog steeds niks door. De operazangers begint luid te zingen.

Operazangers: Ik – héééb – eennnn - re-re-pe-ti-tie-ruimte geeeehuurd!

Beheerder: Ah goedemorgen, mevrouw. Sorry hoor. Nog een doelpunt en dan staat Nederland in de halve finale.

Operazangers: Hé hé. Ik sta hier al minstens een minuut.

Beheerder: Waar mee kan ik u helpen?

Operazangeres: Nou, ik heb dus een repetitieruimte gehuurd.

Beheerder: Dit zijn de sleutels. U heeft ruimte 3, op de eerste verdieping.

Beheerder pakt zijn mobiel er weer bij en kijkt verder naar voetbal. Na een tijdje komt de operazangers gefrustreerd terug. Ze legt de sleutel op de balie.

Operazangers: De sleutel werkt niet.

Beheerder: Excuus.

Beheerder geeft de operazangers een andere sleutel. Operazangers loopt weg en beheerder gaat weer voetbal kijken.

Beheerder: Trap hem erin! Kom op! Ah nee! Hoe kun je die nou missen?

Operazangers komt weer terug. Ze is nu echt zwaar gefrustreerd.

Operazangers: De akoestiek is vreselijk!

Beheerder: Dat klopt. Ze moeten dit gebouw nodig restaureren.

Operazangers: Hoe kan ik dan oefenen?

Beheerder: Geen idee. U mag van mij in elke ruimte gaan zitten, maar ben bang dat het overal het zelfde klinkt.

Beheerder kan het niet laten om voetbal te kijken. Operazangers kijkt om zich heen en maakt een flinke uithaal met haar stem.

Operazangers: La-la-la-laaaaa

Beheerder probeert zich in te houden en kijkt ingespannen verder naar de wedstrijd.

Operazangers: La-la-la-laaaaa. Dacht ik al. Stukken beter hier.

Operazangers pakt haar bladmuziek en gaat vlak voor de balie repeteren. Er klinkt een oorverdovende operette.

9. IJsjeskraam

Personages

- IJsjesverkoper
- Dame 1
- Dame 2

Attributen

- Ijsbekers
- Ijslepel

Twee keurige dames staan te wachten voor de ijskraam. De IJsjesverkoper staat in een onzichtbaar hoekje een ijsbeker leeg te schrapen en heeft totaal geen zin om te werken. Op de grond staan ook nog een aantal leeggegeten ijsbekers.

Dame 1: Pardon? Is daar iemand?

De IJsjesverkoper doet net alsof hij niks hoort en eet verder.

Dame 2: Wij zouden graag een ijsje bestellen!

Dame 1: Is daar iemand?

IJsjesverkoper kan het niet meer negeren en komt ongeïnteresseerd aangesjokt.

IJsjesverkoper: Laat me raden. Jullie willen een ijsje.

Dame 1 en 2: Graag!

IJsjesverkoper: Hoeveel bolletjes? Hoorntje, beker? Smaken, slagroom?

Dame 1: Eens even kijken.

Dame 1 en 2 lopen uitgebreid langs de toonbank om het assortiment te bestuderen. IJsjesverkoper sjokt terug naar zijn hoekje.

IJsjesverkoper: Roep maar als jullie het weten.

Dame 1 en 2 bekijken de smaken aandachtig.

Dame 1: Wat heerlijk. Ik ga voor bosbes, mango en kokos.

Dame 2: Jongeman! We zijn eruit!

IJsjesverkoper heeft nóg minder zin dan net.

IJsjesverkoper: Hoeveel bolletjes? Hoorntje, beker? Smaken, slagroom?

Dame 1: Voor mij graag bosbes, mango en kokos.

IJsjesverkoper: Hoorntje, beker, slagroom?

Dame 1: In een beker graag, zonder slagroom.

IJsjesverkoper maakt ongeïnteresseerd het eerste ijsje en zet het naast zich op de toonbank.

IJsjesverkoper: Dat is dan drie euro en zestig cent.

Dame 2: Ik zou ook nog graag een ijsje bestellen.

IJsjesverkoper: Hoorntje, beker? Smaken, slagroom?

Dame 2: Ook een beker, graag. Ik zit te denken aan limoen. Is dat lekker?

IJsjesverkoper: Ehh...weet ik veel. Als u van limoen houdt, wel.

IJsjesverkoper wil beginnen met limoen scheppen. Dame 2 kiest toch voor een andere smaak.

Dame 2: Doe toch maar sinaasappel en daarop...

IJsjesverkoper loopt naar de sinaasappelbak.

Dame 1: Mag ik mijn ijsje misschien al pakken? Zou zonde zijn als hij smelt.

IJsjesverkoper: Nee. Eerst betalen.

Dame 1 is zwaar beledigd. IJsjesverkoper propt drie bolletjes sinaasappelijs in een beker.

Dame 2: Ho, ho. Niet drie keer sinaasappel!!!

IJsjesverkoper: Je zei sinaasappel!

Dame 2: Ik wilde zeggen, sinaasappel en daarop... mango en kokos!

IJsjesverkoper zet het foute ijsje gewoon op de toonbank.

IJsjesverkoper: Ruilen kan niet. Dat is dan zeven euro en twintig cent.

Dame 1: Weet u wat, laat maar zitten. Wij hoeven jouw ijs niet!

Dame 1 en 2 lopen boos de winkel uit.

Dame 1: Ik laat mijn dag niet verpesten door zo'n snotaap.

IJsjesverkoper pakt de twee ijsbekers van de toonbank, loopt naar zijn hoekje en eet ook deze ijsjes lekker zelf op.

10. Dierenarts

Personages

- Assistente
- Vrouw

Attributen

- X

Vrouw komt niezend en kortademig de dierenarts praktijk binnen.

Vrouw: Ik heb een vreselijke allergie voor honden.
Assistente: Dan is dit geen fijne plek voor u. Wat voor dier heeft u bij zich?
Vrouw: Geen een. Tenminste, geen compleet dier.
Assistente: Wat dan wel?
Vrouw: Allerlei haren van verschillende honden. Mijn hele trui zit onder, kijkt u maar.

Assistente weet niet helemaal wat ze met de vraag aan moet. Ze moet moeite doen om serieus te blijven.

Assistente: Ik zie het. Hoe kan dat?
Vrouw: Ik heb net een date gehad. Die man bleek honden te hebben.
Assistente: En wat kan ik precies voor u doen?
Vrouw: Geen idee. U bent dierenarts!
Assistente: Ik ben de assistent. Maar ik ben bang dat dokter Buizerd ook niks voor u kan doen.
Vrouw: En nu?
Assistente: U kunt beter naar uw huisarts gaan.
Vrouw: Huh?
Assistente: Hij kan u medicatie voorschrijven.
Vrouw: Ik ga toch geen pilletjes nemen, als de oorzaak bij de honden ligt?
Assistente: Hoe bedoelt u?
Vrouw: Mijn date heeft honden en dan zou *ik* pillen moeten slikken. Het spijt me, maar dat doe ik niet.
Assistente: Waar zat u dan aan te denken?
Vrouw: Weet ik veel! Wie is hier nou de arts?!
Assistente: De heer Buizerd. Hij is in overleg.
Vrouw: Hij kan mij toch wel iets van een spray voorschrijven om die beesten in te spuiten? Of desnoods hondentabletjes. Maar ik neem niks.
Assistente: Ik ga even overleggen.

Assistente loopt naar dokter Buizerd en overlegt fluisterend.

Assistente: Beetje vreemd verhaal. Die mevrouw is allergisch voor de honden van haar date en wil nu iets hebben om die arme beestjes in te sprayen. Ha ha ha. O, ja dat is een goede. Ha ha ha.

Assistente moet moeite doen om niet in lachen uit te barsten.

Assistente: Dokter Buizerd adviseert om een andere date te zoeken.

Vrouw raakt overstuur en krijgt het nog benauwder. Ze is woest op de assistente die haar niet goed helpt.

Vrouw: Wel ja! Ik laat die rotbeesten niet *mijn* hele leven verpesten! Ziet u het voor zich? *Ik* raak verslaafd aan de pillen en *ik* zit huilend van liefdesverdriet op de bank, alleen maar omdat *u* die mormels niet kan behandelen. Ik ga!

Vrouw gooit de deur met een smak dicht. Assistente moet stiekem lachen.

11. Postkantoor

Personages

- Baliemedewerker
- Man

Attributen

- Liefdespakket

Man staat met een groot liefdespakket te wachten voor de balie.

Baliemedewerker: Dag meneer Stevens.

Man: Ik wilde graag een pakje versturen.

Baliemedewerker: Weer naar Australië?

Man: Naar Melbourne.

Baliemedewerker: Dat is Australië.

Man: Ik ben er nooit geweest.

Baliemedewerker: Uw vriendin woont daar toch?

Man: Mijn verloofde!

Baliemedewerker: U gaat trouwen!

Man: Dat is wel mijn bedoeling. Ik stuurde Emilia vijf weken geleden een enorme doos bonbons en daar zat een aanzoek in.

Baliemedewerker: En, hoe reageerde ze?

Man: Ik heb nog niks gehoord.

Baliemedewerker: Meestal worden de pakjes toch wel binnen tien werkdagen bezorgd.

Man wordt een beetje zenuwachtig van de kritische houding van de baliemedewerker.

Man: Misschien heeft Emilia de bonbons nog niet geopend.

Baliemedewerker: Heeft u het haar niet gevraagd?

Man: Er is een enorm tijdsverschil. Dus ik kan haar niet bellen.

Baliemedewerker: Valt wel mee, toch? Als het hier tien uur in de ochtend is, is het daar zes uur in de avond.

Man raakt steeds geïrriteerder door de kritische houding van de baliemedewerker.

Man: We bellen in ieder geval nooit!

Baliemedewerker: Hoe kent u haar eigenlijk?

Man: Via internet. Kan ik het pakje versturen?

Baliemedewerker: Wel eens in het echt gezien?

Man: Nee, dat nooit. Plakt u er nou maar een postzegel op.

Baliemedewerker pakt de benodigde labels erop.

Baliemedewerker: Hoe weet u eigenlijk, dat het echte liefde is?

Man: Ik stuur haar elke dag een pakket!

Baliemedewerker: Dat weet ik.

Pijnlijke stilte. Baliemedewerker twijfelt of ze eerlijk moet zijn.

Baliemedewerker: Maar ze stuurt nooit iets terug.

Man: Dus? Moet iemand altijd iets terug doen? Ik ben haar man! Ik bedoel, verloofde.

Baliemedewerker: Dat hoopt u.

Man: Geliefde dan! Wat kan u het schelen!

Baliemedewerker: Ik vind het lastig om...

Man: Bemoeit u zich er niet mee. Ik ben verliefd op Emilia. Ik maak elke maand duizend euro over en als ze genoeg geld heeft, komt ze hierheen.

Baliemedewerker: Hoeveel kost een ticket, denkt u?

Man: Weet ik veel! Vijftigduizend euro ofzo?!

Baliemedewerker: Ik vind het lastig om te zeggen, maar ik denk dat u wordt bedonderd.

Man: U bent gewoon jaloers.

Man loopt geïrriteerd het postkantoor uit.

12. Audicien

Personages

- Audicien
- Vrouw

Attributen

- Watten
- Toetsenbord

Vrouw heeft dikke proppen watten in haar oren gestopt. Ze wacht onrustig aan de balie. Audicien komt eraan gelopen, maar vrouw heeft dit niet meteen in de gaten, omdat ze watten in haar oren heeft.

Audicien: Goedemiddag mevrouw.

Audicien tikt mevrouw aan om contact te krijgen.

Audicien: Mevrouw? Kan ik u helpen?

Vrouw: Sorry. Lieve help! Ik schrok. Ik haal even de watten uit mijn oren.

Vrouw haalt watten uit haar oren en legt deze op de balie. Ze is gestrest en zit hoog in haar energie.

Audicien: Wat kan ik voor u doen?

Vrouw: Ik wil graag minder horen!

Audicien: U wilt graag minder horen! Dat heb ik nog nooit gehoord.

Audicien barst in lachen uit. Vrouw voelt zich miskent en gaat steeds hysterischer praten.

Vrouw: Het is heus niet makkelijk om overgevoelig te zijn. Stop alstublieft met lachen. Dat schateren komt bij mij binnen als een voorbij denderende trein.

Audicien stopt abrupt met lachen.

Audicien: Het spijt mij.

Audicien verduidelijkt zijn spijt, door zijn stem te verheffen.

Audicien: Het spijt mij écht. Sorry.

Vrouw: Als u nu nog harder gaat praten, dan ga ik gillen. Voor u is dit misschien normaal. Maar voor mij klinkt het alsof er een trompet in mijn oor staat te blazen. Zo hard praat u.

Audicien begint begripvol te fluisteren.

Audicien: Dat was niet mijn bedoeling. Kunt u rustig uw probleem uitleggen, dan zal ik in het systeem op zoek gaan naar een passende oplossing.

Vrouw: Ik leidt een kluizenaarsbestaan. Dat is op zich niet erg, maar soms moet ik naar buiten. Om nieuwe watten te kopen, om een pakketje op te halen bij de burens omdat ik de bel niet heb gehoord, of...

Audicien luistert aandachtig naar de woordenstroom van de vrouw. Hij probeert zo goed mogelijk mee te typen.

Vrouw: Dat gebeuk op dat toetsenbord! Alstublieft! Alsof u een keuken aan het slopen bent. Zo hard ramt u.

Audicien wordt steeds ongemakkelijker. Hij kan blijkbaar niks goed doen, maar blijft het proberen.

Audicien: Ik-moet-dit-doen-om-tot-een-passend-advies...

De audicien probeert zich zo goed mogelijk te houden aan alle eisen van de vrouw. In zijn onhandigheid laat hij het toetsenbord vallen.

Vrouw: En nou is het genoeg!

Audicien voelt zich uiterst opgelaten en raapt toetsenbord op. Hij geeft mevrouw haar watten terug en probeert nog een laatste keer wat te zeggen.

Audicien: U mag anders ook mailen...?

Vrouw: Fijn!

Vrouw propt demonstratief de watten terug in haar oren en beent de winkel uit. Audicien weet niet hoe hij haar gedag moet zeggen, bang om weer wat verkeerd te doen. Hij wil praten, slikt zijn woorden in, zwaait uitbundig, daarna rustig etc.

13. Tuincentrum

Personages

- Klantenservice medewerker
- Man

Attributen

- (Beweegbare) doos
- Sloophamer
- Bon

Man komt binnen met een onhandige doos, die uit zichzelf beweegt. Hij legt de doos op de balie en gaat er direct zelf overheen hangen, zodat de doos niet kan ontsnappen. Als hij zo hangt, komt de medewerker aangelopen.

Medewerker: Wat kan ik voor u doen?

Man: Ik heb vorige maand een automatische grasmaaier bij u gekocht.

Medewerker: Heeft u een bon?

Man: Die zit in deze doos.

Medewerker: Kunt u die erbij pakken? Alleen dan kan ik uw klacht in behandeling nemen.

Man schudt zijn hoofd.

Medewerker: Wat is precies het probleem?

Man: Hij stopt niet meer. We hebben hem gistermiddag voor het eerst aangezet en sindsdien blijft hij maaien.

Medewerker: Kunt u de doos even openmaken en de bon pakken?

Man gaat met enige tegenzin van de doos af. De doos begint meteen weer te bewegen. Medewerker schrikt en snapt nu ook wat er aan de hand is.

Medewerker: De grasmaaier zit hierin?!

Medewerker en man proberen samen de doos onder controle te krijgen. Uiteindelijk lukt het hun samen om de doos in bedwang te houden.

Man: Dit ben ik dus al sinds gisteren aan het doen. De nacht was vreselijk. Eerst hadden we hem buiten laten staan. Toen kwam de hele buurt klagen, omdat hij alle tuintjes aan het kaal maaien was.

Medewerker: Zoiets heb ik nog nooit meegemaakt.

Man: Nou gelukkig maar! Zoiets gun ik niemand. Mijn vrouw en ik hebben vannacht om de beurt op de grasmaaier gezeten. Toen ik even in slaap dutte, heeft hij het hele tapijt vermorzelt.

Medewerker: Wat een vreselijk verhaal. Ik moet even nadenken over een oplossing. Want als ik nu opsta, dan gaat het weer mis.

Man: Precies. We moeten zo blijven liggen. Anders vernielt hij de hele zaak.

Man en medewerker denken diep na wat de beste oplossing is.

Medewerker: Ik kan natuurlijk wel alleen op staan, als u direct weer de hele doos bedekt.

Man: En dan?

Medewerker staat op en man overmeesterd de doos meteen. Medewerker komt terug met een sloophamer.

Man: Wat bent u van plan?

Medewerker: Stuk slaan!

Man: Krijg ik dan nog wel mijn geld terug?

Medewerker: Natuurlijk. Ik moet alleen zorgen dat ik u niet raak.

Man: Ik spring op, en u slaat.

Medewerker gaat start klaar staan.

Man: Drie, twee, een...

Man springt op en medewerker slaat de doos kapot. De doos stopt met bewegen. Man en medewerker zijn opgelucht.

Medewerker: Nu heb ik alleen nog even de bon nodig.

Man frummelt een bonnetje uit de kapotgeslagen doos.

Man: Voilà!

Medewerker: Wilt u een nieuwe grasmaaier, of liever het geld retour?

Man: Wij maaien voortaan weer met de hand.

Medewerker: Verstanding. Krijgt u van mij het geld terug.

Medewerker geeft geld terug en man loopt winkel uit.

Man: Hartelijk bedankt voor de goede service.

14. Auditieruimte

Personages

- Baliemedewerker
- Zogenaamd beroemde man

Attributen

- Zonnebril
- Stapel papieren
- Stift
- Auditienummer

Man loopt zelfverzekerd naar de balie. Om niet herkend te worden draagt hij een zonnebril. Medewerker is bezig met papieren sorteren.

Man: Hai.

Baliemedewerker: Heeft u een momentje?

Man voelt zich beledigd dat hij niet herkend en meteen geholpen wordt. Hij gaat overdreven zuchtend staan wachten.

Man: Dusss. Duurt het nog lang?

Baliemedewerker stopt met het sorteren van de papieren.

Baliemedewerker: Waarmee kan ik u helpen?

Man: Waarvoor denkt u dat ik kom? Ik kom voor de auditie!

Baliemedewerker: Wat is uw naam?

Man: Mijn naam?!

Baliemedewerker: Die moet ik op uw auditienummer schrijven.

Man: Ik ben Salvador.

Baliemedewerker: Is dat uw voornaam of achternaam?

Man: Maakt u een grapje?

Baliemedewerker: Hoezo?

Man: Ik ben Salvador. Dé Salvador. Finalist bij Supersingers en tiende bij Viva la Voice!

Baliemedewerker: Nooit van gehoord.

Man: Nooit van gehoord?

Man gooit zijn zonnebril af, in de hoop zo wel herkent te worden.

Man: Herkent u mij nu?
Baliemedewerker: Nee. Maar goed, meneer Salsabar dus.
Man: SALVADOR!
Baliemedewerker: Kunt u het spellen?
Man: S-A-L-V.

Man voelt zich veel te goed voor deze simpele baliemedewerker.

Man: Waar ben ik mee bezig? Ik ben Salvador! De artiest! En u kunt mijn naam nog niet eens spellen?

Man grist rugnummer uit de handen van de baliemedewerker.

Man: Geef dat ding maar aan mij. Ik loop zo wel de auditieruimte in. Die jury heeft mijn naam toch niet nodig. Die mogen blij zijn dat ik kom auditeren!
Baliemedewerker: Er moet een naam...

*Man zwaait de deur van de auditieruimte open en stormt zelfverzekerd naar binnen.
Baliemedewerker gaat door met papieren sorteren. Na een korte stilte komt man gefrustreerd terug.*

Baliemedewerker: Hoe is het gegaan?

Man gooit auditienummer op de balie.

Man: Mag ik die stift even?

*Baliemedewerker geeft stift en man kalkt met grote letters zijn naam boven het auditienummer.
Zonder iets te zeggen keert hij terug de auditieruimte in.*

15. Bloemist

Personages

- Bloemist
- Man

Attributen

- Bos bloemen
- Losse bloemen

Bloemist is bezig met het maken van een boeket van losse bloemen. Een man komt verdrietig en uitgeput de zaak binnen. Hij heeft een bos bloemen bij zich en legt deze op de balie.

Man: Ik wilde deze graag retour brengen.
Bloemist: Retour? In de zin van, ruilen?
Man: Nee. Graag het geld terug. Ik ga bonbons halen.
Bloemist: Ik kan u helaas geen geld terug geven.
Man: Ze heeft ze tegen mijn kop aangesmeten.
Bloemist: Wie?
Man: Mijn vrouw.
Bloemist: De bos bloemen?

Man raakt geëmotioneerd.

Man: Ja. Maar ze zijn nog helemaal heel, hoor. Kijkt u maar.
Bloemist: Ik zie het. Maar ik kan u echt geen geld terug geven.

Man moet nog harder huilen.

Man: Ze zegt dat ze niet meer van mij houdt. En dat ik met iets beters moet aankomen, als ik haar ooit nog terug wil.
Bloemist: Jeetje.
Man: Ik ben vreemd gegaan.
Bloemist: Aj.
Man: Al twee maanden geleden!
Bloemist: En toen?
Man: Ik heb al van alles geprobeerd. Ik ben begonnen met simpele liefdesbrieven. Daarna ben ik bonnen gaan sturen. Dagje sauna, lekker lunchen, dat soort dingen. Toen ben ik cadeautjes gaan laten bezorgen. Horloges, ringen, parfums, noem maar op.
Bloemist: Hoe lang al?

Man: Al meteen nadat ze ontdekte dat ik vreemd was gegaan!
Bloemist: En ze reageert nergens op?
Man: Nee! Maar toen zag ik die reclame. 'Zeg het met bloemen,' stond er. En daarbij een foto van een heel gelukkig stelletje.

Man raakt weer geëmotioneerd.

Man: Ik heb aangebeld, de bloemen in haar hand gedrukt en 'Ik zeg het met bloemen,' gezegd.
Bloemist: En toen?
Man: Ze begon te schreeuwen. Hoe ik het in mijn hoofd haalde om haar nu ook al thuis op te zoeken. Ik deinsde achteruit van schrik. En toen gooide ze de bos weg en zei ze dus, dat ik met wat beters moest aankomen. Hier bij mijn hoofd zit een schrammetje. Ziet u?
Bloemist: Ja inderdaad...En nu?
Man: Nu ga ik met iets beters aankomen. Ik wil bonbons gaan halen.
Bloemist: Mag ik u een advies geven?
Man: Graag!
Bloemist: Ga naar huis, zet de bloemen in een mooie vaas en kijk er een paar dagen naar. Als de eerste bloemen verwelken, gaat u pas nadenken over een nieuw cadeau.
Man: Ik zal het proberen...

Man strompelt de zaak uit, met de bos bloemen onder zijn armen.

16. Garderobe

Personages

- Stagiaire garderobe medewerker
- Man

Attributen

- Nagelvijl
- Nummertje
- Jas
- Zakdoek

Man loopt in de pauze van een voorstelling, naar de garderobe met zijn nummertje. Hij is verkouden, maar heeft geen zakdoek. Daarom wil hij zijn jas ophalen. De stagiaire die achter de garderobe staat, zat net lekker haar nagels te vijlen.

Man: Ik kom mijn jas ophalen.

Stagiaire: Nu?

Man niest en heeft last van een snotneus.

Man: Excuus. Mijn zakdoek zit in de jas.

Stagiaire: Oké...

Man laat zien nummertje zien. Stagiaire loopt met tegenzin weg om de jas te halen. Ze houdt hem met weezin vast, ze vindt de snotterige man maar vies.

Stagiaire: Alstublieft...

Stagiaire gaat weer door met nagels vijlen. Man voelt in de zakken, maar ontdekt dat zijn zakdoek er niet in zit.

Man: Pardon. Mevrouw? Mijn zakdoek is er waarschijnlijk uitgevallen.

Stagiaire: He getver.

Man: Tja. Ik kan er natuurlijk weinig aan doen, dat mijn zakdoek uit mijn jas is gevallen.

Man niest weer en heeft nu écht een zakdoek nodig.

Man: Ik heb toch echt graag mijn zakdoek terug.

Stagiaire: Kunt u niet even naar de wc gaan?

Man: Daar staat een enorme rij. En bovendien, het is mijn zakdoek. Ik heb er recht op.

Stagiaire: Ik ga dat ding echt niet oprapen.

Man: Het is je werk!

Stagiaire: Ik heb pauze! En bovendien, het is geen werk. Het is stage.

Man: Het is jouw taak om mij alles terug te geven dat ik heb ingeleverd.

Man begint nogmaals enorm te niezen en snotteren.

Stagiaire: Ja ja. Het is wel duidelijk hoor, dat u een zakdoek nodig heeft. U maakt mijn hele balie vies.

Stagiaire gaat alsnog op zoek naar de zakdoek. Ze vindt hem.

Stagiaire: U mag hem hier komen halen.

Man: Je brengt hem hier heen. En wel nu meteen.

Stagiaire schopt met haar voet verveeld tegen de zakdoek. Net zo lang tot de zakdoek voor de man ligt.

Stagiaire: Alstublieft.

Man vindt de stagiaire maar een brutaal nest. Hij wil de zakdoek eigenlijk niet oprapen...

Stagiaire: De voorstelling begint zo weer.

Man raapt zakdoek toch op van de grond en snuit zijn neus gronding. Hij gooit zijn jas en de losse zakdoek terug op de balie.

Stagiaire : leuwww! Getver!!!

Man: De zakdoek mag weer in de jaszak. Tot straks.

17. Ziekenhuisbalie

Personages

- Vrouw 1
- Vrouw 2

Attributen

- Brief
- Pak koekjes
- Balie nummerbordje (27)
- Koffie (automaat) en bekertjes

Vrouw 1 en 2 wachten bij de onbemande balie met nummer 27. In de hoek staat een koffieautomaat. Vrouw 1 krijgt een vaccinatie en heeft haar afsprakenbrief bij zich, vrouw 2 is mee voor de gezelligheid.

Vrouw 1: We zijn mooi op tijd.

Vrouw 2: Zeg dat. Hoe laat is de afspraak?

Vrouw kijkt voor de zekerheid op haar afsprakenbrief.

Vrouw 1: Over een kwartiertje.

Vrouw 2 kijkt rond, de hele ruimte is verder leeg.

Vrouw 2: Lijkt wel alsof je de enige bent die een vaccinatie krijgt!

Vrouw 1: Je zou denken dat het heel druk was, zo in de zomer!

Vrouw 2: Waar ga je eigenlijk heen?

Vrouw 1: Gambia. Aan de kust.

Vrouw 2: Wat een vooruitzicht! Wil je een bakkie?

Vrouw 1: Ja lekker!

Vrouw 2 haalt twee bekertjes koffie. Ze gaan aan de balie staan kletsen, alsof ze in het café staan.

Vrouw 1: Heb je het gehoord van Helena?

Vrouw 2: Nee, niet dat ik weet...

Vrouw 1: O, jee. Nou dan loop je achter!

Vrouw 2: Vertel!

Vrouw 1: Je kent Adriaan toch wel?

Vrouw 2: Ja. Natuurlijk. Lange Adriaan?

Vrouw 1: Ja, die van het hofje, waar Pieter en Clara wonen.
Vrouw 2: Ja, ja. Ik weet wie je bedoelt.
Vrouw 1: Die is bij zijn vrouw weg...
Vrouw 2: Ah nee. Hoezo?
Vrouw 1: Voor Helena!
Vrouw 2: Nee! Je meent het! Je meent het!

Kopjes koffie zijn leeg. Vrouw 2 is diep onder de indruk van het zojuist gehoorde verhaal en loopt nogmaals naar de automaat.

Vrouw 2: Wat een verhaal zeg!
Vrouw 1: Toch vreemd dat er niemand is hier. Het is inmiddels drie uur. Ik moet die inenting wel krijgen vandaag.
Vrouw 2: Ach joh. We hebben koffie!

Vrouw 1 tovert vrolijk een pak koekjes tevoorschijn. De vrouwen beginnen gulzig te eten en kletsen verder.

Vrouw 1: En koekjes! Ha ha! Jij nog nieuwtjes?
Vrouw 2: Niet zoals jij. Adriaan! Wie had dat gedacht. Hoe is het met haar zoon?
Vrouw 1: Haar zoon? Wist je dat nog niet?
Vrouw 2: Ik zit al heel lang niet meer op Facebook he.
Vrouw 1: Haar zoon is gebeten door die terrier van Frankie.
Vrouw 2: Nee! Wat vreselijk!

Vrouw 1 kijkt nog eens op haar brief.

Vrouw 1: Toch vreemd. Hier staat nog: "Kom op tijd."
Vrouw 2: Drie uur. Wij waren ruim op tijd.
Vrouw 1: Het is bijna half vier!
Vrouw 2: Drie uur, balie 17.

Vrouw 1 en 2 zien nu allebei tegelijk dat ze bij balie 27 staan.

Vrouw 1: Oh nee! Hoe is het mogelijk!
Vrouw 2: Kom, rennen. Die kant op.
Vrouw 1: Zonder die prik mag ik het land niet in.

Vrouw 1 en 2 proppen nog gauw een koekje in hun mond en gaan paniekerig op zoek naar balie 17.

18. Dierentuin kassa

Personages

- Kassière
- Toerist 1
- Toerist 2

Attributen

- Zwemspullen
- Twee tickets
- Dierentuin bordje
- Briefje, pen

Toerist 1 en 2 willen een kaartje kopen bij de kassa. Ze hebben hun zwemspullen meegenomen, omdat ze denken dat ze in de rij staan voor het zwembad.

Kassière: Goedemorgen, u wilde tickets kopen?

Toerist 1: Yes. Two.

Kassière: Dat is dan veertig euro.

Toerist 1: How much?

Kassière: Veertig euro.

Toerist 1 is erg verbaasd over de hoge prijs van het zwembad. Hij legt aan toerist 2 in zijn eigen taal uit, hoeveel ze moeten betalen.

Toerist 1: Foeja wakka, terie jakkie! Tjoe tja euro!

Toerist 2: Tjoe tja euro? Mietsji wasja!

Toerist 1: Chi cha chekkie!

Kassière: You want ticket?

Toerist 1: We don't pay tjoe tja euro for water!

Kassière: There is more than de ocean. We have de bush, de desert.

Toerist 1 en 2 snappen niet wat de kassière bedoelt.

Toerist 2: Tjulu teboni bang?

Toerist 1: Tjoe tja euro. Swim swim?

Toerist 2: Oceani, Bush bushi, desserti?

Kassière wordt ongeduldig.

Kassamedewerker: Yes? Please? Tickets?

Toerist 2: Oceani, Bushi bushi bushi, deserti?

Kassière begint de woorden overdreven dramatisch uit te beelden.

Kassière: Desert. Cactus. Prik. Au. Slang. Ssss. Bush. Hot. Birds. Fiet fiet fiet.

Toerist 1 en 2 snappen niet wat de kassière bedoelt, totdat ze begint te zwemmen als een vis.

Kassière: Ocean. Fish. Koraal.

Toerist 1: Yes! Swim like fish!

Toerist 2 pakt zijn zwemspullen uit de tas en laat ze zien. Hij probeert uit te leggen, dat ze alleen willen zwemmen.

Toerist 2: Tibi jona, tiber de wana, spetterdespatski.

Kassière: You? Swim?

Toerist 1: Yes, yes! We swim.

Kassière giert het uit van het lachen.

Kassière: O lieve help! Ha ha ha. U wil zwemmen. U bent bij de dierentuin!

Kassière wijst naar het bordje waarop 'dierentuin' staat.

Kassière: Zoo!

Toerist 2: Tokedoni zoo zoo?

Toerist 1: Tokedoni zoo zoo!

Toerist 1 en 2 begrijpen wat er aan de hand is en moeten nu ook heel hard lachen.

Kassière: De swimmingpool is in Berkstraat 10. I write it up.

Kassière schrijft het adres op een briefje.

Toerist 1 en 2: Thank you! Milikiwatsjie!

Toeristen lopen lachend weg.

19. Apotheek

Personages

- Apotheker
- Patiënt

Attributen

- Recept
- Tube crème
- Zelftest (vel papier)

Patiënt heeft zojuist een recept van de dokter gekregen en komt deze inleveren bij de apotheek. Hij probeert te onderdrukken dat hij vreselijke jeuk heeft aan zijn billen. De apotheker is ontzettend vrolijk en luidruchtig.

Apotheker: Goedemorgen, meneer. Een receptje, zie ik. Laat me eens kijken.

Patiënt geeft het recept voorzichtig aan de apotheker. Hij schaamt zich een beetje.

Apotheker: Ah. Ik zie het al. Tubetje crème en een zelftest. Ga ik halen! Heeft u een momentje?

Patiënt weet zich geen houding te geven, De jeuk aan zijn billen lijkt steeds erger te worden. De apotheker komt na een tijdje terug.

Apotheker: Heeft u ervaring met pijn aan de bips?

Patiënt schudt nee en kijkt geschrokken om zich heen, of andere patiënten het niet gehoord hebben.

Apotheker: U hoeft geen gêne te voelen. Pijn aan de derrière staat op nummer negen van de meest voorkomende klachten! In verschillende vormen natuurlijk. Jeuk, bultjes, droge huid, schilfers, het komt allemaal voor.

Patiënt: Kan ik de medicatie meenemen?

Apotheker: Ik ben wettelijk verplicht om u toelichting te geven. Waar aan uw billen heeft u precies pijn?

Patiënt: Kunt u het woord billen misschien niet zo hard zeggen?

Apotheker: Hoe wilt u dan dat ik uw achterste noem?

Patiënt: Laat maar. Geeft u maar uitleg en dan ga ik weg.

Apotheker blijft enthousiast en krijgt een genereuze ingeving.

Apotheker: Ik noem ze uw kadetjes! Dan lijkt het net alsof we over broodjes praten. Dat voelt misschien wat gemakkelijker.

Patiënt: Goed. Vertelt u nou maar.

Apotheker: Waar doen de kadetjes precies pijn?

Patiënt: Ze jeuken van boven tot onder.

Apotheker: Heeft u schilfers of bloed bij het krabben?

Patiënt: Nee, dat niet.

Apotheker: Goed. Deze crème is voor de jeuk. Die smeert u royaal, laten we zeggen als boter, over beide kadetten.

Patiënt: Elke dag?

Apotheker: Elke dag. Tot de tube leeg is. En dan nog iets heel belangrijks: niet direct uw onderbroek erover heen doen, maar even goed laten intrekken. Ventileren.

Patiënt: Duidelijk.

Patiënt wil medicijnen pakken en weglopen.

Apotheker: Ho, ho. We zijn er nog niet. De zelftest! Dat is het mooie. U hoeft niet nog eens terug te komen.

Patiënt: Dat is fijn! Hoe werkt die precies?

Apotheker pakt een vel papier (de zelftest) en maakt twee flinke vuisten met haar handen, alsof het billen zijn. Deze vuisten beweegt ze soepel over het vel papier.

Apotheker: Dit zijn uw billen.

Patiënt: Kadet...

Apotheker: Och ja, dat bedoel ik. Dit zijn uw kadetjes. Die beweegt u, zeg maar als soepel deeg, over dit vel papier. Er komt dan als het ware een afdruk van uw bil, ik bedoel kadet, op dit papier. Is het vel leeg, dan mag u stoppen met de crème. Zo niet, dan komt u nog eens terug.

Patiënt: Krijg ik dan weer deze uitleg?!

Apotheker: Nee. U krijgt dan een herhaalreceptje. Daarmee kunt u het direct afhalen.

Patiënt haalt opgelucht adem.

Patiënt: Mag ik nu gaan?

Apotheker: U mag gaan.

Patiënt loopt weg. Apotheker roept hem nog even na.

Apotheker: Niet vergeten hoor. Even de billen laten ventileren na het insmeren. Niet direct uw onderbroek erover heen doen!

20. Relatietherapie

Personages

- Man
- Vrouw

Attributen

- X

Man en vrouw komen staan voor de deur bij de relatietherapeut. Man aarzelt, blijft buiten staan. Zijn vrouw is vastberaden en loopt naar binnen.

Vrouw: Henry. Je gaat NU naar binnen.

Man: Annet...kun je mij een beetje ruimte geven?

Vrouw: Een beetje ruimte geven? Een beetje ruimte geven? Henry! Laat me niet lachen!

Vrouw begint probeert man naar binnen te trekken.

Man: Alsjeblieft zeg, kun je je een beetje inhouden?

Vrouw: Een beetje inhouden? Vraag je nou echt, of ik me een beetje wil inhouden? Dat heb ik al maandenlang gedaan. Jij gaat NU mee naar de relatietherapeut.

Man wrikt zich los, maar blijft buiten staan.

Man: Vertrouw er nou maar op dat ik mee naar binnen ga. Ik heb alleen even wat meer tijd nodig.

Vrouw: Vertrouwen?! Jou?!

Man: Oké, Annet. Als je mij niet meer vertrouwt, kunnen we net zo goed niet naar binnen gaan.

Vrouw: Natuurlijk vertrouw ik jou niet. Jij gaat vreemd!

Man: Door jou.

Vrouw: Door mij?!

Man: Ja natuurlijk, door jou! Als jij me genoeg aandacht had gegeven, had ik dat niet bij Els op kantoor hoeven zoeken. Als jij wel zou durven vliegen, had ik niet stiekem met Jeanne een citytrip hoeven maken. En als jij eens een keer gewoon naar mij zou luisteren, had ik het niet in mijn hoofd gehaald om op blinddate te gaan met Sabine.

Vrouw: Oh. Dus het komt allemaal door mij.

Man: Zullen we dat aan de relatietherapeut overlaten?

Vrouw: Dan zul je toch echt mee naar binnen moeten gaan!

Vrouw begint hardhandig aan haar man te trekken.

Vrouw: Henry! Je gaat NU meer naar binnen. Hoor je mij? NU!

Man: Laat me los!

Vrouw duwt man naar binnen. Man valt.

Vrouw: De therapeut is een hele leuke, spontane, jonge vrouw.

Man vindt het opeens wel leuk om met een een leuke therapeut te gaan praten. Hij staat zelfverzekerd op.

Man: Okay! Let's go!